

JUTATIP VORAPHONGARPORN (IT)
SAKURA Science Disaster 16-22 Oct 2016

วันที่อาทิตย์ที่16 ตุลาคม 2559

เดือนทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิเวลาประมาณ6.00น. เดินทางโดยสารการบิน เจแปนแอร์ไลน์ เวลาประมาณ 8โมงกว่าๆ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 6 ชั่วโมง ได้นั่งริม หน้าต่างด้วย โดยที่คนข้างๆคือใครก็ไม่รู้ เป็นชาวต่างชาติผู้ชายดูแขกๆ ขึ้นเครื่องไป

ก็ลองเปิดหนังฟังเพลงเล่นเกมส์ แต่ก็ไม่ถูกใจเท่าไร บน เครื่องมีอาหารว่างเป็นขนมขบเคี้ยว อร่อยมากๆ อาหารเที่ยง มีให้เลือกระหว่างเมนูหมูกับไก่ เราไม่แน่ใจว่าคนข้างๆเขานับถือศาสนาอะไร เพราะเขาไม่รับอาหารกลางวันเอาแค่ของหวาน เรากลัวว่าเขาอาจจะไม่โอเคกันหมู ในกรณีที่เป็นอิสลาม เราจึงสั่งเมนูไก่ ซึ่งเราไม่ชอบกินไก่เลย เศร้ามากๆ เลยละ แต่น้ำสลัดอร่อยมาก

และไอศกรีมที่เป็นของหวานก็อร่อยเช่นกัน หลังจากทานเสร็จก็นั่งๆนอนๆ จนใกล้จะถึง เขาก็มีอาหารว่างให้อีกหนึ่งรอบเป็นขนมปังก้อนกลมๆเล็ก พอลงจากเครื่องก็รู้สึก ว่าสนามบินเจียบมาก และความคิดนั้นก็จบลงเมื่อไปถึงด่านตรวจคนเข้าเมือง คนมา อยู่กันตรงนี้นี่เอง ใช้เวลากับการต่อแถวผ่านด่านและกรอกเอกสารศุลกากรพักใหญ่ จึงไปรับกระเป๋าและเดินเข้าด่านศุลกากร เจ้าหน้าที่ก็ถามทุกๆไปว่ามาทำอะไรไปไหน บ้างอยู่ที่วัน ผ่านไปด้วยดี เมื่อเดินออกมาก็พอลูกคุณซาโกซึ่งเป็นผู้ประสานงานและ รับผิดชอบดูแลการเดินทางที่ญี่ปุ่นในครั้งนี้

คุณชาโกพูดภาษาไทยได้นิดหน่อย มีการแนะนำตัวและทักทายกันเล็กน้อย คุณชาโกคอยกดบัตรโดยสารให้ทุกสถานีเลย ในวันนี้อะไรก็แปลกไปหมด เพราะเป็นการออกนอกประเทศไทยครั้งแรก จึงสนใจไปหมดทุกอย่าง แต่ตอนซื้อตั๋วรถไฟไม่ได้ซื้อเอง จึงงงๆเวลาเปลี่ยนสถานี เพราะต้องเปลี่ยนหลายสาย

แต่ก็ผ่านไปด้วยดีจนถึงโรงแรม ระหว่างทางจากสถานี สับสนทิศทางเล็กน้อยแต่ก็เดินทางถึงอย่างปลอดภัย มาถึงตอนแจกคีย์การ์ด ตอนแรกคิดว่าอาจจะได้นอนเป็นคู่ แต่กลับได้นอนห้องละ1คน ทั้งๆที่ห้องนั้นเป็นห้องสำหรับ 2 คน ดีใจมาก เริ่มเครียดเลยว่ทางโครงการเลี้ยงดีขนาดนี้จะมาทำให้งบประมาณเขาเสียเปล่ามัย5555 ด้วยความที่มืดแล้วและหิวข้าว จึงชวนเพื่อนเดินหาของกินและสำรวจพื้นที่ไปด้วย แล้วจึงกลับห้องพักผ่อน

วันจันทร์ที่17 ตุลาคม 2559

เช้าวันแรก นัดหมายกันตอน10.55 น. พอตื่นอาบน้ำแต่งตัวลงไปทานอาหาร เขาก็พบว่า ผนตก...ไม่นะเช้าวันแรกที่ญี่ปุ่นมันควรจะสดใสลี 55555 อาหารเช้าที่โรงแรมเป็นบุฟเฟต์ มีอาหารหลากหลายอย่าง พอทานเสร็จ ถึงเวลาออกไปที่สถานี วันนี้เดินทางไปที่ฮอนโจบุไซคัง เป็นสาขาที่อยู่แถวๆโตเกียวสกายทรี จากสถานีรถไฟเดินไปฮอนโจบุไซคัง (Honjo Busai-kan) สามารถมองเห็นโตเกียวสกายทรีได้ ระหว่างทางเดิน ภายในฮอนโจบุไซคังมีของเล่นเยอะเลย จริงๆมันคือพวกสตีมเลเตอร์ มีเกมส์ตู้, เกมส์ดับไฟให้เด็กๆฝึกกันด้วย สำหรับเราเมื่อไปถึงก็ได้เข้าห้องฉายหนังได้ ดูเกี่ยวกับภัยพิบัติที่เคยเกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น แต่ละเหตุการณ์หนักหนาเลยแหละ แล้วก็ได้อลองเล่นเครื่องจำลองแผ่นดินไหว และลองปิดประตูที่น้ำท่วม และได้ความรู้

เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานในประเทศญี่ปุ่นมาเล็กน้อย หลังจากนั้นก็เดินไปอี้ออนมอลล์แถวๆสถานี เพื่อทานอาหารเที่ยง

ซึ่งที่ฟู้ดคอร์ทนั้นร้านอาหารก็พบได้ในไทยแทบทุกร้าน หลังจากนั้นเดินทางไปยังสำนักงานของ JTECS คยุเรื่องประกันอุบัติเหตุและรับเบี้ยเลี้ยง จากนั้นจึงเดินทางกลับโรงแรม แต่จะแยกไปเที่ยวเองก็ได้ เราอยากไปอาภิสะบาระจึงแยกไปที่นั่น เดินเล่นและซื้อขนมทาน

วันอังคารที่ 18 ตุลาคม 2559

วันที่ 2 ตื่นเช้ากว่าวันแรก อาหารเช้าเปลี่ยนบางรายการแต่โดยรวมก็เหมือนเดิม วันนี้ไปสถาบันเทคโนโลยี

จิบะ (Chiba Institute of Technology / CIT) โดยทาง CIT เป็น MOU กับ TNI

เป็นการทัวร์สถาบันฯและแนะนำเกี่ยวกับผลงานทางเทคโนโลยีของสถาบันฯ ที่สถาบันจิบะไฮโซมาก ตึกใหญ่ๆหลายตึกเลย มีชั้นใต้ดินด้วย เครื่องจักรที่ใช้ในการเรียนการสอนก็ทันสมัย ผลงานทางเทคโนโลยีที่น่าสนใจเยอะเลย อาหารที่โรงอาหารก็คุ้มค่ามาก มีความเป็นแหล่งพลังงานถูกและดีจริงๆ

เมื่อทานเสร็จก็นั่งรถไฟไปที่บริษัทโทเรย์

(TORAY Co., Ltd) โทเรย์เป็นบริษัททำเกี่ยวกับสิ่งทอ ผลิตเส้นใยฮีทเทค (HEAT

TECH) ให้กับยูนิโคล่ (UNIQLO) มีสาขาและโรงงานในไทย มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ช่วยมนุษย์ เช่น สิ่งที่ใช้บำบัดน้ำ ให้น้ำเสียดื่มได้ ด้วยเทคโนโลยีนาโนที่จะกรองเอาสิ่งสกปรกและแบคทีเรียออกจากน้ำ และยังพัฒนาเส้นใยไฟเบอร์เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมและการก่อสร้าง เมื่อจบการฟังบรรยายก็ได้แยกย้ายกันเช่นเดียวกับวันแรก แต่วันนี้เราไม่ได้ไปคนเดียว นั่งรถไฟใต้ดินไปช้อปปิ้งกับเพื่อนอีก 1 คน ไปลองข้ามทางม้าลายที่ 5 แยก และเดินดูของพักหนึ่ง รู้สึกขามดแรงมากๆ ทั้งๆที่เพิ่งจะ 18.00 น. จึงตัดสินใจกลับห้อง จนเวลาประมาณ 21.00 น.กว่าๆ ความหิวเข้าเล่นงาน จึงพาตัวเองออกจากโรงแรมเดินหาข้าวกิน แล้วจึงกลับโรงแรมอาบน้ำนอน

วันพุธที่ 19 ตุลาคม 2559

วันที่ 3 วันนี้ต้องตื่นเช้ามากๆ เพราะต้องรีบไปขึ้นรถไฟให้ทันเวลา 8.20 น. แต่เมื่อไปถึงสถานีโตเกียวก็ถึงก่อนเวลารถไฟ ได้ซื้ออาหารเช้าที่สถานี คนเยอะมาก อาหารราคาถือว่าค่อนข้างสูงแต่ก็เป็นอาหารหน้าตาดีๆน่าทาน คิดว่าทางโครงการน่าจะจองขบวนที่เซ็นไดไม้ทัน จึงได้นั่งของฮอกไกโดแทน เมื่อขึ้นรถไฟไปแล้ว จะจอดที่อุเอโนะอีกทีหนึ่งซึ่งมีประกาศว่ารถไฟขัดข้อง ยังบอกเวลาออกที่แน่นอนไม่ได้ แล้วก็ขอโทษผู้โดยสารเป็นระยะๆ จนผ่านไปเกือบ 1 ชม. ก็ออกเดินทาง เมื่อไปถึงสถานีเซ็นไดก็ต้องนั่งรอคอยรถไฟออกมาขังอิชิโนมากิ ค่อนข้างนานอยู่เมื่อถึงก็หาอาหารกลางวันทานจากร้านสะดวกซื้อ คาดว่าเพราะรถไฟดีเลย์ จึงทำให้ตารางคาดเคลื่อน ทำให้ไม่ได้เดินชมเมือง ทางผู้ประสานงานคุณซาโก จึงติดต่อรถแท็กซี่ให้ไปส่งที่โรงงาน Kinoya Ishinomaki Suisan .Inc โรงงานคิโนะยะเป็นโรงงานผลิตปลากะป๋องที่ตั้งอยู่ห่างจากชายฝั่งทะเลเพียงไม่กี่ร้อยเมตร เป็นอีกสถานที่หนึ่งซึ่งได้รับผลกระทบจากสึนามิครั้งใหญ่เมื่อปี 2011 วิทยากรในการบรรยาย คือผู้จัดการที่ทำงานที่โรงงานนี้ได้เล่าถึงประวัติโรงงานและก็เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติ และเปิดโอกาสให้ทางพวกเราถามคำถามที่สงสัย เมื่อจบการบรรยายทางโรงงานได้มอบสินค้าให้ลองทานเป็นที่ระลึกเป็นปลากะป๋องของโรงงานนั่นเอง (จนถึงตอนนี้ยังไม่ได้เปิดมาชิม) ในการเดินทางกลับนั้นค่อนข้างเร่งรีบ เพราะอิชิโนะมากิกับเซ็นไดอยู่ใกล้กันมากพอสมควร จึงได้นั่งแท็กซี่ไปที่สถานีอิชิโนะมากิและขึ้น

ขบวนรถด่วนไปยังเซ็นได เพื่อขึ้นชินคันเซ็นกลับโตเกียว ถึงโรงแรมประมาณ 20.30 น. อาหารเย็นซื้อข้าวจากร้านสะดวกซื้อที่สถานีเซ็นไดทานบนชินคันเซ็นเรียบร้อย

วันนี้รู้สึกได้พักเท้าพักขาอย่างเต็มที่ (นอนเต็มที่ด้วย) จึงได้นัดกันกับเพื่อนๆ

หลายคนเดินจากโรงแรมไปยังโตเกียวสกายทรี แต่เมื่อเดินไปถึงก็เลย 22.00 น. ซึ่งตึกปิดแล้วทำให้ไม่ได้ขึ้นไป นั่งเล่นอยู่แถวๆนั้นจนเวลาประมาณเกือบ 23.30 จึงกลับ แต่ขากลับพีคมากเพราะไม่อยากเดินกลับแล้ว ที่สกายทรีมีสถานีรถไฟใต้ดินกับรถไฟเอกชน เลือกนั่งรถไฟเอกชนเพราะไปลงแถวโรงแรมได้เลย แต่เพราะไม่เคยขึ้นกันมาก่อนและไม่คุ้นทางและสถานี ทำให้หลงผิดสถานี ด้วยความที่ซื้อสถานีคล้ายกันมา แต่ยังโชคดีที่ขบวนที่เพิ่งลงมานั้นไม่ใช่ขบวนสุดท้ายของวันแต่เป็นขบวนรองสุดท้าย(55555) จึงรอขบวนสุดท้ายและกลับโรงแรมอย่างปลอดภัย

วันพฤหัสบดีที่20 ตุลาคม 2559

วันที่ 4 อาหารเข้าโรงแรม รู้สึกคิดถึงมากเลย ไม่ได้กินตั้ง 1 วัน (55555) วันนี้ต้องนั่งรถไฟไปห้าง ตามตารางบอกว่าจะไปกินข้าวเที่ยงที่นั่น ตอนแรกก็นั่งรถไฟไปก่อน มีการเปลี่ยนขบวนกลางทาง และต้องไปต่อรถบัส เป็น

ครั้งแรกเลยที่จะได้ขึ้นรถบัส เมื่อรถบัสมาคุณซาไกก็เป็นคนจัดการเรื่องค่ารถ จริงๆ แล้วอยากลองจ่ายเงินเอง

เพื่อรอบหน้า
อยากนั่งบัสไป
ไหนจะได้นั่ง
เป็น เรานั่งรถ
ไปห้าง AEON
mall เดินซื้อ
ของนิดหน่อย
เพราะในใบ

ตารางโน้ตมาว่าอย่าพยายามให้สัมภาระเยอะ แล้วจึง
ไปกินข้าวกลางวัน ซึ่งข้าวเช้ายังไม่ย่อยเลยแหละ เลย

ไม่รู้จะกินอะไร สุดท้ายก็ตัดสินใจ
สั่ง ดับบุรุชีสสุบาก้า 1 ชิ้น แล้วจึง
นั่งรถออกจากห้างไปยังริวคิวกัง
แต่ต้องเดินไกลพอสมควร ประ
มาณเกือบครึ่งชั่วโมงจึงไปถึง
ริวคิวกังที่วากังก็คือสถานที่ระบาย
น้ำ เพราะเมื่อก่อนหลายๆที่เป็นที่
แอ่งกระทะ เวลาฝนตกจึงเกิดน้ำ
ท่วมบ่อย ทางญี่ปุ่นจึงสร้างแท้งค์
เก็บน้ำตามบริเวณที่น้ำท่วมบ่อยๆ
แล้วปล่อยมายังที่แห่งนี้ เป็นระบบ

จัดการน้ำที่ดีมาก เพราะเป็นแท้งค์ขนาดใหญ่ใช้งานได้จริง ตอนแรกเขาให้ดูวิดีโอ
ความเป็นมาของการสร้างที่นี่ และมีเจ้าหน้าที่มาพูดแนะนำเพิ่มเติม แล้วก็นำลงไปยัง
แท้งค์ เมื่อสิ้นสุดการทัวร์ ก็เดินกลับไปยังป้ายรถบัส แล้วนั่งรถไฟกลับโรงแรม

วันศุกร์ที่ 21 ตุลาคม 2559

วันที่ 5 อาหารเช้าโรงแรมเซ็นเคย์ เดินทางไปโตเกียวบิ๊กไซต์ (Tokyo BigSite) ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานต่างๆ จากโรงแรมไปยังโตเกียวบิ๊กไซต์ซึ่งอยู่โอไดบะ นั้นค่อนข้างนาน นั่งรถไฟที่เป็นของเอกชนไปค่อนข้างนาน (Tobu Line) และต้องต่อรถไฟอีกสายหนึ่ง ขบวนรถไฟเอกชนไม่มีคนขับ ถ้านั่งหัวขบวนหรือท้ายขบวนก็สามารถเห็นวิวกว้างๆได้ เมื่อไปถึงก็ลงทะเบียนเข้างาน RISON (Security and Safety Trade Expo) และเดินดูงาน คล้ายงาน Expo ที่ไทย แต่เทคโนโลยีที่นำมาแสดงล้ำสมัยมากเมื่อเทียบกับเมืองไทย มีบูทที่น่าสนใจมากมาย (ตอนนี้อยู่ไทยก็ดูอยู่ว่าเขาจัดทุกปีรีปแล้วเพราะว่าอยากไปดูงานอีก) เดินดูงานจนเลยอาหารกลางวันเลย ไม่ได้ทานอาหารกลางวัน ตอนบ่ายๆเดินทางไปยังกลางเมืองจำลองที่ชัดเจนไม่ได้ คาดว่าทางผู้สนับสนุนน่าจะทำการเช่าห้องประชุมไว้ เพื่อทำการปิดโครงการ ในตอนนั้นต้องออกมาพูดสรุปความประทับใจและรับใบประกาศนียบัตร ทุกคนต้องออกไปพูดเมื่อเสร็จแล้วก็แยกย้ายกันไปเที่ยว เพราะเป็นวันสุดท้ายแล้วเรานั่งรถไฟไปซื้อของฝาก ซึ่งที่บ้านก็รีเคอสมมา เลยต้องแยกกับคนอื่น(อีกแล้ว555) เมื่อทำควสของทาง

บ้านเสร็จก็นำของฝากไปเก็บและเปลี่ยนเสื้อผ้า แล้วจึงออกมาที่อาภิษะบาระ(อีกแล้ว) เพราะไม่รู้จะไปไหนดี อยู่ดงก็โฮเต้จน 4 ทุ่มกว่า แล้วจึงคิดจะกลับโรงแรม แต่ก็แวะสถานีก่อนจะถึงสถานีที่โรงแรม เดินเล่นแถวนั้นซั๊กพักก็ตัดสินใจเดินกลับจากสถานีนั้นไปถึงโรงแรม เวลาตอนนั้นประมาณเกือบ 5 ทุ่ม ทางคอนข้างเปลี่ยวเพราะถนนที่นุ้รน้อย เดินซึลๆไปเรื่อยๆก็ถึงโรงแรม จัดกระเป๋าและอาบน้ำนอนตอนตี 2

วันเสาร์ที่ 22 ตุลาคม 2559

บินไฟลท์เข้ามา 11.30 น. จึงต้องตื่นไปสนามบินแต่เช้า ตื่นตี 5 มาเพื่อเช็คกระเป๋าครั้งสุดท้าย แต่ก็ยังมีเวลาให้ทานอาหารเช้าครั้งสุดท้ายที่โรงแรมอยู่ ในวันนั้นคิดว่าคงคิดถึงไข่หวานกับสลัดมันฝรั่งที่นี้มากๆแน่นอน(และจริงๆด้วย5555) ทางพวกเราได้ทำสมุดภาพเมมโมรี่ และเขียนความรู้สึกต่อคุณซาไกกัน เมื่อไปถึงสนามบินเช็คอินเสร็จ ก็ได้มอบให้คุณซาไก เธอดูซาบซึ้งมาก ร้องไห้เลยแหละ เป็นช่วงเวลาที่น่าประทับใจช่วงหนึ่งเลย หลายคนก็ร้องไห้ที่ต้องจากกับคุณซาไก เพราะเธอดูแลพวกเราดีมาก เหมือนเป็นแม่ลูกเลย ต้องตื่นแต่เช้าเพื่อมารับพวกเราไปที่ต่างๆ ตามตารางทุกวัน เมื่อจบตารางในแต่ละวันเธอก็นั่งรถไปส่งทุกคนที่ต้องการกลับโรงแรม และตลอดการเดินทางก็เป็นจัดการกอดตัวและคอยบอกสถานีต่อรถ ฯลฯ

หลังจากร่ำลากันเสร็จ ก็เข้าเกตมาซื้อป๊อปปิ้งกัน เมื่อขึ้นเครื่องเราก็นั่งริมหน้าต่าง
อีกแล้ว ช่างๆเป็นรุ่นพี่ที่มาด้วยกัน ภาพสุดท้ายที่สนามบินฮานาเนตะคือก่อนเครื่องขึ้น
แล้วเราก็ตื่นมาอีกทีอยู่บนฟ้าแล้ว(เปิดวาร์ป)

เรานอนหลับตลอดทางเลย โดยที่พี่ชั้น(ที่นั่งข้างๆ) ปลุกเราทุกครั้งที่มีการอาหาร
และของว่าง เราเองก็ตื่นมารีบกินรีบนอนต่อ(55555) ไอศกรีมรสทุตติ้งอร่อยมาก เมื่อ
ถึงสนามบินสุวรรณภูมิก็รอกระเป๋าและกล้วยๆสุลกากร แต่ก็ผ่านมาได้ด้วยดีไม่โดนสุ่ม
ตรวจ(เย) วันนี้ที่บ้านไปงานบุญกันไม่มีใครมารับ เพื่อนสนิทในกลุ่มจึงอาสามารับ
และกลับถึงบ้านอย่างปลอดภัย

น.ส.จุฑาทิพย์ วรพงศ์อาภรณ์ สาขา IT ปี 3